

The types of the nonverbal behavior can be divided into five main categories: illustrators, adaptors/manipulators, emblems, emotions, regulators.

Let us examine the semiotics of the nonverbal communication means of the American lingua-cultural society in the light of language means of the nonverbal code realization in the Daniela Still's novels, we can define the following classification: kinetic expressive movements (emotionally coloured (mimicry, gestures), etiquette proper); optical (eyes expression, glance itself); tactile (with a positive shade, with a negative shade); acoustic (voice shades, psychophysiological expressions of an individual).

Kinetic means are the most important for these are the body movements that are visually perceived by another person and they perform an expressive-regulative function in an interaction. Kinesics comprises expressive movements, which are expressed in mimicry poses, gestures, and walk. Pantomimic signs, as well as the other nonverbal and verbal means of interaction, are often polysemantic and polyfunctional. They can have a purely etiquette character or reflect the emotional states of the Americans.

So, the object of the present thesis is the manifestation of nonverbal behavior in the American lingua – cultural society and the subject of it is the nonverbal code as an component of an etiquette vocabulary in American discourse.

There is a significant number of the nonverbal communication means in the works by Daniela Still that reflect the emotional states of the Americans. Mimicry plays a special role in the information conveying process. After the thorough analysis of the Americans' mimic movements in the novels by Daniela Still, we came to the conclusion that they can be both intentional and unintentional. "Oh?" *Zack raised an eyebrow in total innocence*". Eyebrow raising is a typical face expression that is an astonishment signal. In this case the mimic movement is intentional for it is conscientious and can be controlled. At the same time, as it was stated above, a lot of body movements cannot be controlled. For example the lips are trembling when a person is worried or disappointed: "She sighed as her lip trembled". A small number of individual expressions, which reflect emotions, are universal and easy to recognize. All people despite their race, culture or sex express wrath, contempt, disgust, fear, happiness, sadness and astonishment in completely the same ways, and the Americans are not an exception in this case.

The analysis of the novels under investigation has also shown that the Americans' gestures are mostly unintentional. Despite the fact, that they can be controlled they are unconscious. It is shown in the following example "Come on" he held out his hand - it is possible to do without this gesture, but it is a logical continuation of a verbal expression, a kind of an emotional impulse.

Pantomimic movements, as it is seen from the novels, can be etiquette proper ("ritual") and be used only in traditional cases, but at the same time they remain to be informative, as they are the typical markers of the etiquette vocabulary. In most cases such an etiquette gesture as a handshake is used during greetings, farewells, meetings, as well as the expressing of gratitude, sympathy and enthusiasm. The thorough analysis of Daniela Still's novels enables us to claim that the gesture is common for the Americans as a greeting or farewell signal only: "He stood and held out a hand. His arm was long and powerful, his handshake firm, his eyes an icy blue".

In most cases such an etiquette gesture as a handshake is used during greetings, farewells, meetings, as well as the expressing of gratitude, sympathy and enthusiasm. The thorough analysis of Daniela Still's novels enables us to claim that the gesture is common for the Americans as a greeting or farewell signal only: "He stood and held out a hand".

Tactile means of interaction are dynamic touches in the form of slapping somebody on the back, hugs or even kisses. It is proved, that dynamic touches are biologically necessary form of stimulation, and not just a sentimental detail of human interaction. Such stimulation can have both positive and negative shades. The use of dynamic touches by the Americans is determined by several reasons. The most important of them are the partner's status, age and sex, and the fact, how good interlocutors know each other. Such a tactile element as slapping somebody on a back or on a shoulder, for example, is possible under the condition of the close relations between interlocutors and equality of their social status. The Americans are also well known "back slappers", they like to slap each other on a back to show their friendly intentions. These means of nonverbal interaction are also quite informative, in compliance with the etiquette character especially in her novels Daniela Still uses a great number of synonyms to describe the voice shades of the Americans, for instance: "Sorry, I'm late". She smiled, and her voice seemed deeper, sexier than he remembered. - an apology expressing.

As it was mentioned before nonverbal behavior is polyfunctional. Having examined all of its manifestations in Daniela Still's novels, we can dwell upon the following classification of its functions: substitution (emblems, contextual), illustration (confirmation, refutation).

ОБРАЗНО-ЦІННІСНИЙ ЗМІСТ КОНЦЕПТУ ЩАСТЯ (на матеріалі англомовного художнього дискурсу) Братусь Т.В. (Харків)

1. З позицій когнітивно-дискурсивного підходу концепт ЩАСТЯ тлумачиться як індивідуальне знання, що репрезентує особистісну інтерпретацію засвоєного у процесі соціалізації соціокультурного досвіду, пов'язаного з уявленням про щастя в англомовній лінгвокультурі, й актуалізується у дискурсі як динамічний набір аксіологічних асоціацій, що мають орієнтуючий зміст і можуть отримати адекватну інтерпретацію завдяки інтерсуб'єктивній природі мовного значення.

2. Когнітивно-дискурсивний підхід вимагає запровадження адекватної одиниці аналізу, яку називаємо *дискурсивним контекстом щастя* (термін запозичено у В.Г.Ніконової за аналогією з "контекстом трагічного" [2]) і визначаємо як фрагмент художнього дискурсу (формально рівний висловленню чи низці діалогічних або монологічних висловлень), який містить усі мовні та позамовні чинники, що є достатніми й необхідними для ейдетичної чи параметричної тематизації поняттєво-ціннісного й образного змісту концепту ЩАСТЯ персонажами чоловічої та жіночої статі.

3. Виходячи з когнітивно-дискурсивного розуміння призначення концепту як схоплення індивідуального смислу, що народжується у дискурсивній взаємодії індивідів [1, 12], можна прогнозувати відмінності у смислах, актуалізованих персонажами чоловічої й жіночої статі у сучасному англомовному художньому дискурсі, які умовно позначаємо іменами ЧОЛОВІЧЕ ЩАСТЯ та ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ.

4. Образний-ціннісний зміст концептів ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ та ЧОЛОВІЧЕ ЩАСТЯ переважно репрезентований однотипними конвенціональними метафорами (ЧОЛОВІЧЕ/ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ є НЕЖИВИЙ МАТЕРІАЛЬНИЙ ОБ'ЄКТ – ПРЕДМЕТ (*to find/give/bring/share happiness, a real part of happiness, beyond happiness*) / РІДИНА (*to bubble with happiness*) / ЖИВА ІСТОТА (*to stand in the way of smb's happiness*) / КОНТЕЙНЕР (*to lose oneself in the happiness*) / ВІНАГОРОДА (*to deserve to be happy*) / ОБ'ЄКТ ВОЛОДІННЯ (*to rob smb of happiness*)).

Корелят метафори ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ є НЕЖИВИЙ МАТЕРІАЛЬНИЙ ОБ'ЄКТ специфікується як ДЕЛІКАТЕС (*she savored her happiness*) / БУДІВЛЯ (*her joy was demolished*) / СВІТЛО (*happiness radiated through her entire being*), а ЖИВА ІСТОТА – як ЛЮДИНА (*you have to take your happiness as it comes, not question every step of it*) / ДИКИЙ ЗВІР (*she tried to tame down the pleasure*) / РОСЛИНА (*female happiness had to be cultivated, day by day, hour by hour*).

Уявлення про ЧОЛОВІЧЕ ЩАСТЯ як ЖИВУ ІСТОТУ специфікується на підставі метафори ЧОЛОВІЧЕ ЩАСТЯ є ВОРОГ (*He could not fight his happiness*).

Крім того, ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ уявляється як ОБ'ЄКТ БАЖАННЯ (*the happiness she yearned for*) і ОБ'ЄКТ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ (*she believes that the pursuit of happiness is a selfish act*), а ЧОЛОВІЧЕ ЩАСТЯ як ТРОФЕЙ (*he couldn't find words with which to combat for that woman's happiness*) і ПОДІЯ (*he celebrated his son's happiness*).

5. Порівняльний аналіз спектра корелятивів концептуальних референтів ЧОЛОВІЧЕ ЩАСТЯ та ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ висвітлює відмінності, пов'язані з тим, що референт ЧОЛОВІЧЕ ЩАСТЯ має кореляти з домену ВІЙНА (ВОРОГ/ТРОФЕЙ), а ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ – з доменів ПРИРОДА (СВІТЛО/ЛЮДИНА/ДИКИЙ ЗВІР/РОСЛИНА) та ПРОДУКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ (ДЕЛІКАТЕС/БУДІВЛЯ).

ЛІТЕРАТУРА

1. Морозова О.І. Лінгвальні аспекти неправди як когнітивно-комунікативного утворення (на матеріалі сучасної англійської мови): Автореф. дис....д-ра філол.наук: 10.02.04. – Київ, 2008. – 32 с. 2. Ніконова В.Г. Концептуальний простір трагічного в п'єсах Шекспіра: поетико-когнітивний аналіз: Автореф. дис. ... д-ра філол. наук: 10.02.04 – Київ, 2008. – 32 с.

ІНТЕНЦІОНАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ПЕРЕКЛАДАЦЬКОГО АНАЛІЗУ ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Бублик І.Ф. (Харків)

На сучасному етапі розвитку суспільства з його глобальною інформатизацією вміння спілкуватися стає одним з головних в усіх сферах життя. В свою чергу передумовою успішного спілкування є здатність аналізувати отриману інформацію, проникаючи у її сенс, який часто буває прихованим. Тому концептуальне визначення поняття "сенс" набуває все більшої актуальності не тільки для представників гуманітарних дисциплін, але й для кожного фахівця і навіть для кожної людини. Вирішення цієї проблеми є необхідним також для теорії перекладу, бо саме перекладач створює ті смислові містки, що пролягають між учасниками комунікації, які належать не тільки до різних соціальних груп, але й до різних культур. **Об'єктом розгляду** даної статті є механізм визначення сенсу висловлювання. **Предметом** дослідження постає інтерпретація сенсу висловлювань німецьких політичних діячів на матеріалі стенографічних звітів пленарних засідань бундестагу ФРН. **Завданням статті** є вивчення механізмів утворення, витлумачення та транслявання сенсів непрямих висловлювань з метою об'єктивізації процесів їх перекладу.

Наявність у висловлюванні імпліцитних сенсів є швидше правилом, аніж винятком. При цьому буквальний зміст висловлювання являє собою, образно кажучи, лише поверхневу частину айсберга, тоді як значна частина інформації прихована від безпосереднього сприйняття адресата і підлягає, так би мовити, розшифровці на основі фонових знань, що має в розпорядженні учасник комунікації, та логічних законів мислення [1].

Так, сенс метафоричного висловлювання виводиться за допомогою залучення знань про об'єктивні властивості предметів та явищ, неочікуваний каламбурний сенс гри слів інтерпретується шляхом зіставлення компонентів змісту висловлювання з фоновими лінгвістичними та літературними знаннями, розуміння ж іронічних сенсів досягається за умови наявності у слухача інформації про учасників комунікації як особистого характеру, так і стосовно актуальних відносин між ними, а також на основі відомостей про норми поведінки